

(Utdrag fra boken Norge på terskelen, Oslo, desember 2000

([http://www.skagestad.info/BokNorge PaaTerskelen2000.pdf](http://www.skagestad.info/BokNorge/PaaTerskelen2000.pdf)), s.82-83)

Enkle løsninger -- Fy-ord i norsk politisk debatt. Fenoménet har røtter langt tilbake i tid, men som begrep betraktet dukket det opp på 1980-tallet og utgjorde sammen med **lettvinte løsninger** den fremste enkelt-trusel mot politikeres og byråkraters eksistensberettigelse. Har derfor siden blitt systematisk bekjempet med verdifull støtte fra massemedia og den opplyste opinion. Som motstykke og alternativ har man lansert **kompliserte løsninger**, som har vunnet tildels begeistret støtte i fagmiljøer såvel som hos almenheten. Det syntes derfor på slutten av det 20. århundre å herske bred enighet om at enkle løsninger var på vei ut. Men undrenes tid var ikke forbi! Den 25. juni 1999 kunne Dagsavisen Arbeiderbladet bringe den sensasjonelle nyhet at Regjeringen hadde lansert en *nasjonal dugnad* -- herunder et to-årig avbyråkratiseringsprogram -- for å skape "*Et enklere Norge*". Prosjektet fikk en lovende start: Allerede den 25. januar 2000 visste avisen Vårt Land å fortelle at Kongeriket hadde fått 66 nye lover og over 800 nye forskrifter i løpet av de syv månedene som var gått siden den *nasjonale dugnad* ble kunngjort. Regjeringens avgang i mars 2000 betydde selvsagt at den ikke rakk å fullføre sitt to-års-prosjekt, men vi rakk alle å fastslå at denne dugnaden hadde kimen i seg til noe stort...